

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31138/2023
28.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Мајсторовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3493/23 од 06.07.2023. године, у седници одржаној дана 28.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3493/23 од 06.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3493/23 од 06.07.2023. године

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 55707/21 од 13.01.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете за трпљење душевног бола и патњи, за нарушен лични и породични живот, за трпљење неизвесности, неодговарање држаних органа и намерно скривање и заташкавање информација о стварној судбини њеног сина рођеног ...1973. године у Београду, због реакције и ставова надлежних државних органа која су показала трајну незаинтересованост да се утврди где је и каква је судбина њеног детета, исплати износ од 1.250.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 13.01.2023. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.750,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужила је ослобођена обавеза плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3493/23 од 06.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 55707/21 од 13.01.2023. године у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име накнаде штете исплати износ од 1.250.000,00 динара са каматом, јер тужилци надлежни органи тужене нису пружили поуздану информацију о судбини и статусу њеног детета рођеног дана ...1973. године у Гинеколошко-акушерској клиници „Народни фронт“ у Београду, што је код тужиле изазвало сумњу да је дете преминуло (као што јој је тадашњи супруг саопштио) већ да је нестало из породицишта, применом Устава Републике Србије и члана 8. Европске конвенције о људским правима и основним слободама. У конкретном случају, нижестепени судови су утврдили да је дошло до повреде права на поштовање приватног и породичног живота тужиле које је загарантовано Уставом Републике Србије и чланом 8. Европске конвенције о људским правима и основним слободама, а код утврђеног чињеничног стања да надлежни органи нису омогућили тужилци да сазна истину о судбини и статусу свог детета, јер се тужилца обраћала болничком особљу ради разјашњења околности везаних за наводну смртност детета, а приликом отпуста тужилци није уручена никаква медицинска документација, нити јој је дата отпусна листа ни за њу, ни за дете, нити историја болести. Правило је да се дете мора предати родитељима ради сахране и ниједним прописом није предвиђено да родитељ нема право на преузимање тела детета у случају смрти истог, па је очигледно на овакав начин понашање медицинског особља тужилци повређено право на поштовање породичног живота. По оцени Врховног суда, у овој правној ствари нема потребе за одлучивањем о ревизији као изузетно дозвољеној, ради новог тумачења права, односно ради уједначавања судске праксе.

Супротно наводима ревизије, у овом поступку не могу се применити одредбе Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за које се сумња да су нестали из породицишта у Републици Србији („Службени гласник РС“, бр. 18/20 од 03.03.2020. године) који је ступио на снагу 11.03.2020. године, а почео да се примењује истеком рока од 3 месеца од дана ступања на снагу, с обзиром да је тужба у овој правној ствари поднета дана 05.07.2019. године, те стога нема ретроактивне примене наведеног закона.

Са изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је дана 05.07.2019. године са захтевом за накнаду нематеријалне штете у висини од 1.250.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене на основу члана 403. став 3. ЗПП није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**